

Johannes Corfinius

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Corfinius, SS.
Theol. D. Moraliū Professor, & Pastor D. Mar. Ad Exequias Quas ... Margarethae
Schröders/ Coniugi Desideratissimae Hodierno ... Parabit ... Cives Academicos
omnium Ordinum paramanter invitāt**

Rostochii: Kilius, 1653

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777420619>

Druck Freier Zugang

Corfinius, J.,
in
M. Schröder,
~~uxor. H. Ridemann.~~
uxor. Johann (Haus) Schröder
Rost. 1653.

58.

PROGRAMMA
Quo
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOHANNES CORFINIUS,
SS. Theol. D. Moralium Professor,
& Pastor D. Mar.

Ad
Exequias
Quas

Matronæ Lectissimæ & Honestissimæ,

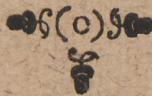
MARGARETHÆ
Schröders/

Conjugi Desideratissimæ

Hodierno die in Mariano Templo Viduus
Mæstissimus.

Parabit Horâ 1.

Cives Academicos omnium Ordinum
paramanter invitat.

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
ANNO M. DC. LIII.

Umanam exuere iubent indolem,
quotquot ab omni penitus fletu cessan-
dum esse homini imperant, nec lachry-
mas profundendas esse censent, quan-
tumvis devinctissimi nostri occidant, illi
etiam qui Theseâ fide nobis fuere juncti;

Vix in mortalium quenquam cadet iufractum istiusmo-
di ac impenetrabile animi robur, quod ad universos
ictus hinc inde immisos masculè vincendos, & absq;
omni gemitu planctuq; transmittendos sufficiat; Homi-
nes cum sint singuli, humani à se nihil putabunt alienum,
nec enim saxea exunt neq; adamantina gentis humanæ
præcordia, flectuntur profecto & subito ingruentem per-
sentiscunt animi angorem, quem qualicumq; modo ut-
tollant, si non dispellere queant omninò, lenire tamen
ut liceat opere annituntur maximo, hinc in ipso etiam
fletu levamen anxie quæritant, quo licet nunquam pen-
tus tollere, levare nihilominus & frangere aliquantisper
poterunt dolorem; Unde concinnè Poëta,

Fleatq; meos casus: est quadam flere voluptas,

Expletur lachrymis; egeriturq; dolor.

Stoicæ Sectæ Doctores ad suppressendos frænandosq;
affectus ubivis Monita inculcare expertum habent Eru-
diti, nihilominus istius Scholæ Sapientissimus cautè in-
culcavit, non ita extirpari posse dolorem, ut ipso affe-
ctu pariter careamus, sed rationis moderamen adhiben-
dum esse præcepit; *Fac dolore vaces,* (inquit) *non ut omninò*
affectibus careas, brutorum more, nec ut rationis expertus, sed
sæquam virtutis cultor, Rationem habe pro doloris remedio.

Durissimi certè rerum Censores & Aristarchi cuncti reputandi sunt, qui omnem omninò exturbare & exterminare fletum satagunt, ingemiscere quidem nonnunquam Viro concessum esse affirmant, idq; rarò, ejulatum verò ne mulieri quidem admittendum, nedùm Viro, nihil etenim muliebri fletu turpius esse animo Virili asserrunt: *Platonis* scitum nimis rigorosum fuisse in propatulo est, quo ille fanciebat suo sæculo, *Lachrymas profunderè ob mortuum, aut secus precipere indecorum est*. Sed ecquis in casibus Tragicis, inopinatis, tristissimis sibi temperet à lachrymis? Plurimis solamini fuisse lachrymarum guttulas nullus inficiabitur, nisi data operà obloqui malit experientia veritatis magistræ, namq; ex parte maxima doloris imminuunt magnitudinem, dolor siquidem ignis speciem gerit, qui dum plus tegitur, magis ignescit. Neq; verò propterea recensere talia animus est, ut nimio etiam planctui à nobis valvas aperiri quisquam arbitretur, ab istà etenim opinione universos jubemus esse remotissimos, & si quã in re moderamine, opus fuerit, & decantato illo Comici Monito, *Ne quid nimis*, profecto hic perquam opus esse enunciamus, secus etenim si quis fecerit, & angoris ploratusq; sarcinã immodicã seipsum excruciauerit, ad stolidiores & ignorantissimos relegandus est mundi hospites, qui, quo habendi sint loco mortales vel ignorant penitus, vel perfunctoriè nimisq; frigidè examinant. A mortalibus non nisi mortales gigni rationis ductus satis instillare poterat, quem insignis ille Sophorum Ocellus *Anaxagoras* secutus, grande fortitudinis documentum reliquit posteritati, cum etenim in publico docentium Lyceo inter labores nunciaretur, Filium è consortio viventium jam advocatum esse, abrupto paulisper & suspenso sermone.

hæc

hæc animoolvebat, sed paulò deinceps subjecit,
Scio me genuisse mortalem. Utinam hujusmodi magnanimi-
tatis vel tantillum possiderent, qui in sacris militant Ser-
vatoris castris, præcipuè cum mortalitatis scia graphia
in divino Codice evidentissimè istis delineetur, ac iden-
tidem inculcetur, nihil sperandum esse certius, quam
pacti antiquissimi consummationem, *Instare mortem.* In-
jurij sunt Christiani in piè denatos, qui ploratu immode-
rato obitum placidum pariter & beatum deslent, nemo
opinor, nisi invidiæ maculâ se conspurcare voluerit,
amicissimis quietem adimendam optabit, Justij verò sa-
crâ paginâ affirmante, bellè quiescunt; nemo cruciatuū
carentiam, gaudiorum affluentiam, constantiam deniq;
deliciarum invidetur, sed immortalitatis Candidati ex
otbe discedentes cum in Jehovæ manu tutissimi sint, à
nullo vexantur cruciatu, cumq; in blando Abrahamiti-
co sinu foveantur, gaudio delibuti sunt immarcessibili,
neq; est quod unquam cæleste istud delictum in mæro-
rem conversum iri extimescant. Veruntamen magis
in seipsos injurij sunt immodicæ mœstitudinis sectato-
res, cum suos discrucient mærore animos, sibiq; inte-
rant buccellas, quæ ipsismet dehinc omnes erunt ex-
dendæ: Tineis vestimenta arteri, atq; paulatim absumi
novimus, teredinibus quoq; comminui ligna; neq; aliter
fieri censendum est in intimo cordis penetrati, sicubi
mœstitia expugnaverit animum, depascuntur corda cu-
rarum tineis, atteruntur teredinibus, non horis dunta-
xat singulis, sed continuis etiam momentis exeduntur,
anguntur, compunguntur donec flaccescant penitus, nisi
maturrimè exesse jubeatur excrucians iste angor. Proin-
de sibi suisq; rebus consulunt prudentissimè, qui in lu-
ctuoso casu, & acerbo Propinquorum discessu Paulinum

versant Aphorismū. Cohibendum esse mærorem, ne
quis cum Gentiliū cohortē spem penitus abjecisse vi-
deatur, Ethnicorum etenim immoderatus est dolor,
cum futuræ resuscitationis spe non sit temperatus, turpe
verò est, & Christiano pectore maximè indignum, in-
Amicorum discessu ita se gerere ac si statuatur cum de-
functis jam æternū actum esse, ubicunq; enim viguerit
seria Resuscitationis spes & fiducia, ibidem nimius mæ-
ror oppidò extinguetur, ne quis Ethnicam desperationē
dubitationemq; postliminio reducere existimetur.
Hæc ubi sedulò expendent Viduus & Propinqui mœ-
stissimi hujus Matronæ Laudatissimæ obitum descentes,
dubium nullum erit, quin mente compositā, animoq;
tranquilliori perlaturi sint discessum, ut dolor tempera-
tus deprehendatur. Nacta verò est Macarites nostra,
Laudatissima Matrona MARGARETHA Schröders/
vitæ primordia in hac Rostochiensī Urbe, sæculo supe-
riori Anno nonagesimo octavo, postridie Festi Purifi-
cationis Mariæ, Edita est Genitoribus Honestissimis,
Parente MARTINO Schröder/Viro Integerrimo,
Cerevisiario & Cive Rostochiense, Avo autem Paterno
PETRO Schröder/Cive olim Plawense Optimo; Avia
deniq; MAGDALENA Reimers. Genitricem ha-
buit Fœminam Piissimam ELISAM Tschentins/
Spectatissimi & Integerrimi Viri STEPHANI Tsch-
entins/Rostochiensis Civis primarii, & Templi Jaco-
bæi Ædilis industrii, atq; Matronæ Laudatæ MAR-
GARETHÆ Dürfopen/Filiam. Parentes cum pietati
essent addictissimi, nihil æquè exoptarunt, quam ut in
castimonie, pietatis virtutumq; Gymnasio dilectissima
Filia exeresceret, suisq; præverunt monitis & exemplis
utilissimis, ut & Filia deinceps rectè educata & nubilis
facta

facta Marito emolumento & adjutorio, proli verò, si quam susceptura esset, exemplo foret, neq; votum studiumq; Parentum irritum fuit; Istitis enim cum animi pietatisq; dotibus coruscaret nata, quæ facile procum alliciebant, Anno millesimo, sexcentesimo, vigesimo sexto connubio felici juncta fuit Viro Honestissimo & Spectatissimo JOHANNI Schröder / Civi apud nos Integerrimo, antehac Ærarii publici Præfecto, nunc verò Ptochodochij ad Spirit. S. Ædili laudatissimo, hodie alterâ vice viduatum torum acerbè deploranti. In isto connubio, unanimitalis & tranquillitalis felicitate commendabili, aliquoties prole prægratâ Maritum exhilaravit, filius quatuor, tribusq; filiabus, quarum natu media SOPHIA Matri antehac præmissa fuit, Primogenita verò MARGARETHA Fœmina Lectissima, Viro Spectatissimo & Præstantissimo Dn. HENRICO RIDEMANNO, Oenopolæ & Politix hujus Civi primario conjugali nexu juncta fuit, (ex quâ Macarites nostra aliquot vidit Nepotes) Ultimò genita ANNA paternam familiam domesticam adhuc auget. Filios verò edidit MARTINUM, FRANCISCUM, PETRUM, CHRISTOPHORUM, qui singuli supersunt, & juxta cum Parente desideratissimæ Matris emigrationem acerbè lugent.

In vitâ familiari mansuetudinis & integritatis encomium reportavit, ptofectionem quoq; Christianam singulari pietatis decoravit exercitio. Infirmitalibus corporis sæpius obnoxia fuit, & morbo lethali ante viginti correpta septimanas, illo ipso die, quo in deductione funerali Sororis charissimæ Exequias fuerat comitata, neq; ex isto tempore melius habuit, sed quotidie ingrayescens experta est malum, & quamvis propinata

nata Medicorum pharmaca absq; morâ & ullâ tergiver-
satione applicaret, malignans tamen malum adhâsit te-
nacissimè, & tandem victoriam obrinuit, quod ipsum
Experientissimi Dn. Medici effato exprimere placet,
qui Hydrope scorbutico illam diu conflictatam, tan-
demq; morbo isto exstinctam esse affirmavit. Morbo
durante rarum patientiæ exemplar astantibus reliquit,
neq; obmurmuravit unquam, sed qua erat indole tole-
rantissimâ, omnia pertulit mansuetudine laudatâ; insu-
per aliquoties per Dn. Confessionarium præcedente,
prævaricationum detestatione & fiducia declaratione,
sacræ Absolutionis dono ut & sancto Eucharistiæ
thesauro refecta fuit, donec 17. Januar. inter astan-
tium fufas preces circa horam tertiam pomeridianam,
piè beatèq; spiritum exhalaret, cum annum ætatis pro-
pediem completura fuisset quinquagesimum quintum.

Matronæ hujus Honestissimæ Exuviæ hodierno
die tumulo concredentur, quocirca ut Exequias hono-
rifico & frequentiori comitatu Cives Academici conde-
corent, & propriæ mortalitatis memoriam revol-
yant amicè contendimus, P.P. die XXI.

Januar. Anno 1653.

*Conventus Hor. 1. in Templo
B. Virginis instituetur.*

facta Marito emolumento & ad
 quam susceptura esset, exemplo
 umq; Parentum irritum fuit; Isti
 ratisq; dotibus coruscaret nata, q
 ciebant, Anno millesimo, sexcen
 connubio felici juncta fuit Viro
 Etatisimo JOHANNI Schrö
 regerrimo, antehac Aerarii publici
 Prochodochij ad Spirit. S. Aedi
 alterâ vice viduatum torum acerb
 connubio, unanimatis & tranqu
 mendabili, aliquoties prole præ
 laravit, filius quatuor. tribusq; fili
 dia SOPHIA Matri antehac pu
 nita verò MARGARETHA
 Viro Spectatissimo & Præstantis
 RIDEMANNO, Oenopolæ &
 mario conjugali nexu juncta fuit,
 stra aliquot vidit Nepotes) Ultim
 ternam familiam domesticam ad
 edidit MARTINUM, FRANC
 CHRISTOPHORUM, qui sing
 cum Parente desideratissimæ M
 acerbè lugent.

In vitâ familiari mansuetudi
 comium reportavit. pofessione
 singulari pietatis decoravit exer
 corporis sæpius obnoxia fuit, &
 ginti correpta septimanas. illo i
 ctione funerali Sororis charissimæ
 mitata, neq; ex isto tempore mel
 die ingrayescens experta est malu

oli verò, si
 otum studi
 animi pie
 rocum alli
 simo sexto
 mo & Spe
 pud nos In
 nunc verò
 mo, hodie
 ti. In isto
 citate com
 tum exhi
 m natu me
 , Primoge
 lectissima,
 ENRICO
 as Civi pri
 carites no
 NNA pa
 ilios verò
 ETRUM,
 nt, & juxta
 rationem
 ritatis en
 ristianam
 mitatibus
 ali ante vi
 o in dedu
 fuerat co
 sed quoti
 vis propi
 nata

